

অধ্যায় ৫

ৰাজ্য

আমি
এই নিষ্পাপ শিশুটো
আপোনাক আগবঢ়াইছো,
হে বাল। তেওঁৰ তেজে
আপোনাৰ ক্ৰোধক সন্তুষ্ট
কৰক

মই মোৰ কেঁচুৰাটোক
পৰিশোধ কৰিবলৈ দিম মোৰ
আত্মাৰ পাপ।

ইস্ৰায়েলৰ ল'ৰা-ছোৱালীয়ে যি ভূমিলৈ আহিছিল,
সেই দেশ পেলেষ্টাইনত বাস কৰা লোকসকল
দুষ্ট আছিল। তেওঁলোকক কনানীয় বুলি কোৱা
হৈছিল আৰু ইস্ৰায়েলসকলৰ তুলনাত বেলেগ
ভাষাৰ আছিল। তেওঁলোকে মানৱ বলি দান
কৰিছিল আৰু সোণ, ৰূপ, পিতল আৰু কাঠেৰে
নিৰ্মিত দেৱতাৰ সন্মুখত নমস্কাৰ কৰিছিল।

ঈশ্বৰে ভৱিষ্যতবক্তা আৰু পুৰোহিত
পঠিয়াইছিল তেওঁলোকক অনুতাপ কৰিবলৈ
ক'বলৈ, কিন্তু তেওঁলোকে সিহঁতৰ পাপত
অব্যাহত আছিল। মাত্ৰ যিহেতু ঈশ্বৰে নোহৰ
দিনত আৰু চদোম আৰু গোমৰাহ চহৰত
লোকসকলক ধ্বংস কৰিছিল, সেয়েহে তেওঁ
এতিয়া কনানৰ লোকসকলক ধ্বংস কৰিব।

কোনোবা
দিনা আমি হয়তো
মহাপুৰোহিত হ'ব
পাৰোঁ আৰু বলিদান
প্ৰদান কৰোঁ।

এইটো
বেয়া কিন্তু ই হ'বই
লাগিব সম্পন্ন হৈছে।
ভাল কৰক, ভাল প্ৰাপ্ত
কৰক; বেয়া কৰক,
বেয়া প্ৰাপ্ত কৰক।

আদিপুস্তক ১৪:১৮, ২০:৭; গণনা পুস্তক ২২:৪-৮;
দ্বিতীয় বিবৰণ ১৮:৯-১১ পদ

প্রতিশ্রুতি দিয়া দেশত বাস কৰা মূৰ্তিপূৰ্ণ লোকসকলে
ইস্রায়েলৰ সন্তানৰ উপস্থিতিক প্রতিৰোধ কৰিছিল
আৰু তেওঁলোকৰ ভূমি ৰখাৰ বাবে যুঁজ দিছিল,
কিন্তু ঈশ্বৰে ইস্রায়েলৰ সন্তানসকলক তেওঁলোকক
পৰাজিত কৰিবলৈ ক্ষমতা প্ৰদান কৰিছিল

আপুনি
এই পবিত্ৰ মন্দিৰত
আহিবলৈ কেনেকৈ
সাহস কৰিলে!

আপুনি
আপোনাৰ অন্তিম
কেঁচুৱাটোক হত্যা
কৰিছে।

অৱশেষত যেতিয়া ৰক্তক্ষয়ী যুদ্ধৰ সমাপ্তি ঘটিছিল, তেতিয়া ইব্ৰীসকলে তেওঁলোকৰ শত্ৰুসকলক জয় কৰিছিল আৰু সেই দেশখন তেওঁলোকৰ সন্মুখত আছিল। যিহোচূৰাই লোকসকলক সম্বোধন কৰিছিল।

আমাৰ
আটাইতকৈ প্ৰাচীন
পূৰ্বপুৰুষ, অব্ৰাহাম এজন
মূৰ্তিপূৰ্ণ লোকৰ পৰা
আহিছিল। ঈশ্বৰে তেওঁৰ
সৈতে কথা পাতিছিল
আৰু বনোৱাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি
দিছিল তেওঁৰ এক
মহান ৰাষ্ট্ৰ।

ঈশ্বৰে এইটোও

কৈছিল যে তেওঁৰ লোকসকল ইজিপ্তলৈ
যাব আৰু ৪০০ বছৰ ধৰি থাকিব, যাৰ
পিছত তেওঁ তেওঁলোকক বাহিৰলৈ লৈ যাব আৰু
তেওঁলোকক সেই দেশলৈ ঘূৰাই আনিব য'ত আপুনি
এতিয়া থিয় হৈ আছে। ইয়াত আমি ৫০০ বছৰতকৈও
অধিক সময়ৰ পিছত আছোঁ আৰু ঈশ্বৰৰ ওচৰত
আছে অৱ্ৰাহামক দিয়া প্ৰতিশ্ৰুতি পালন কৰিছিল।
এতিয়া ভিতৰলৈ যাওক আৰু বাকী মাটিখিনি বসতি
কৰক। অনুসৰণ নকৰিব আপোনাৰ আগত এই
দেশত বাস কৰা পাপীসকলৰ উদাহৰণ, কিয়নো
ঈশ্বৰে আপোনাক ঠিক তেনেদৰে বিচাৰ কৰিব
তেওঁ তেওঁলোকক বিচাৰ কৰিছিল।

নতুন দেশত তেওঁলোক আছিল শান্তিত ।
সকলোৰে মালিকানা আছিল
তেওঁৰ নিজৰ ফাৰ্ম আৰু তাত আছিল
যথেষ্ট পৰিমাণে খাবলৈ । ঈশ্বৰ ধন্য
তেওঁলোক সকলো মানুহৰ ওপৰত ।

আপোনাৰ
ৰাতিৰ আহাৰ
সাজু ।

আমি
ঠিক যেতিয়াই এই
শিলটো উলিয়াই
দিয়ক ।

যিদৰে ঈশ্বৰে প্ৰতিজ্ঞা
কৰিছিল, ঠিক তেনেদৰে
ইব্ৰীসকলে ভূমি
ভৰ্তি নোহোৱালৈকে
বহুগুণে বৃদ্ধি
পাইছিল। তেওঁলোকৰ
চহৰবোৰ সদিচ্ছা
আৰু ন্যায়ৰ সৈতে
জীয়াই আছিল। নতুন
ৰাষ্ট্ৰখনক ইজৰাইল
বুলি কোৱা হৈছিল।

তোমাক শান্তি
দিয়ক, মোৰ ভগ্নী। আজি মাছটো
কেনেকোৱা হৈছে?

ই সদায়ৰ
দৰে সাগৰৰ পৰা
সতেজ

যিহোৱাই

আপোনাৰ শত্ৰুসকলক পৰাজিত
কৰিছে, কিন্তু এই দেশত এতিয়াও
মূৰ্ত্তিপূজা আছে। আজিৰ দিনটোত
আপোনাক বাছনি কৰক আপুনি কাক
সেৱা আগবঢ়াব; এই লোকসকলৰ
মিছা দেৱতা, যাৰ দেশত বাস কৰে, বা
অব্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ হওঁক। মোৰ আৰু
মোৰ ঘৰৰ ক্ষেত্ৰত, আমি প্ৰভুৰ
সেৱা কৰিম।

ঈশ্বৰে নকৰিব

যে আমি আন দেৱতাৰ সেৱা
কৰিবলৈ প্ৰভুক ত্যাগ কৰা উচিত;
মহানৰ সৈতে বাবে যিহোৱাই
আমাক মিচৰৰ দাসত্বৰ পৰা বিতৰণ
কৰিছিল আৰু অৰণ্যত আমাৰ
যত্ন লৈছিল।

আমি প্ৰভুৰ সেৱা কৰাৰ
প্ৰতিশ্ৰুতি দিছো।

আৰু প্ৰভুয়ে
আমাৰ আগৰ পৰা সকলো
লোকক, আনকি এই দেশত বাস
কৰা আমোৰিটসকলকো বাহিৰলৈ
উলিয়াই দিছিল। সেয়েহে আমি
প্ৰভুৰ সেৱাও কৰিম; কিয়নো
তেওঁ আমাৰ ঈশ্বৰ।

ঈশ্বৰ এজন পবিত্ৰ ঈশ্বৰ; তেওঁ
এজন ঈৰ্ষান্বিত ঈশ্বৰ; যদি আপুনি
তেওঁক ত্যাগ কৰে আৰু মূৰ্তিবোৰ অনুসৰণ
কৰে, তেন্তে তেওঁ ঘূৰি যাব আৰু আপুনি
আঘাত পাব নেকি আৰু আপোনাক
সেৱন কৰক।

আপুনি বিৰোধী সাক্ষী আপুনি
নিজেই আপোনাক প্রভু বাছনি কৰিছে,
তেওঁক সেৱা কৰিবলৈ।

আমি
সাক্ষী।

আজিৰ দিনটোত
আপুনি ঈশ্বৰৰ সৈতে কৰা চুক্তিমই
কিতাপখনত লিখিম।

আমি মোচিৰ আজ্ঞা পালন কৰাৰ লগে লগে বস্তুবোৰ,
গতিকে আমি আপোনাক মানি চলিম; কেৱল প্ৰভু ঈশ্বৰ আপোনাৰ
সৈতে থাকিব, যেনেকৈ তেওঁ মোচিৰ সৈতে আছিল। যিসকলে ঈশ্বৰৰ
আজ্ঞাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰে তেওঁলোকক মৃত্যুদণ্ড দিয়া হ'ব।

যিসকলে ঈশ্বৰৰ
সৈতে কথা পাতিছিল
আৰু মোচিৰ বাক্য
পঢ়িছিল, তেওঁলোকৰ
দ্বাৰা লোকসকলক
শাসন কৰা হৈছিল।

তেওঁলোকে
লোকসকলক ঈশ্বৰৰ
নিয়মৰ বিষয়ে
বৰ্ণনা কৰিছিল আৰু
তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ
আজ্ঞা পালন কৰিবলৈ
প্ৰেৰিত কৰিছিল

ঈশ্বৰৰ নিয়মে
কাৰোবাক বক্তৃক্ষৰণ কৰা
বলদৰ বিষয়ে কি কয়?

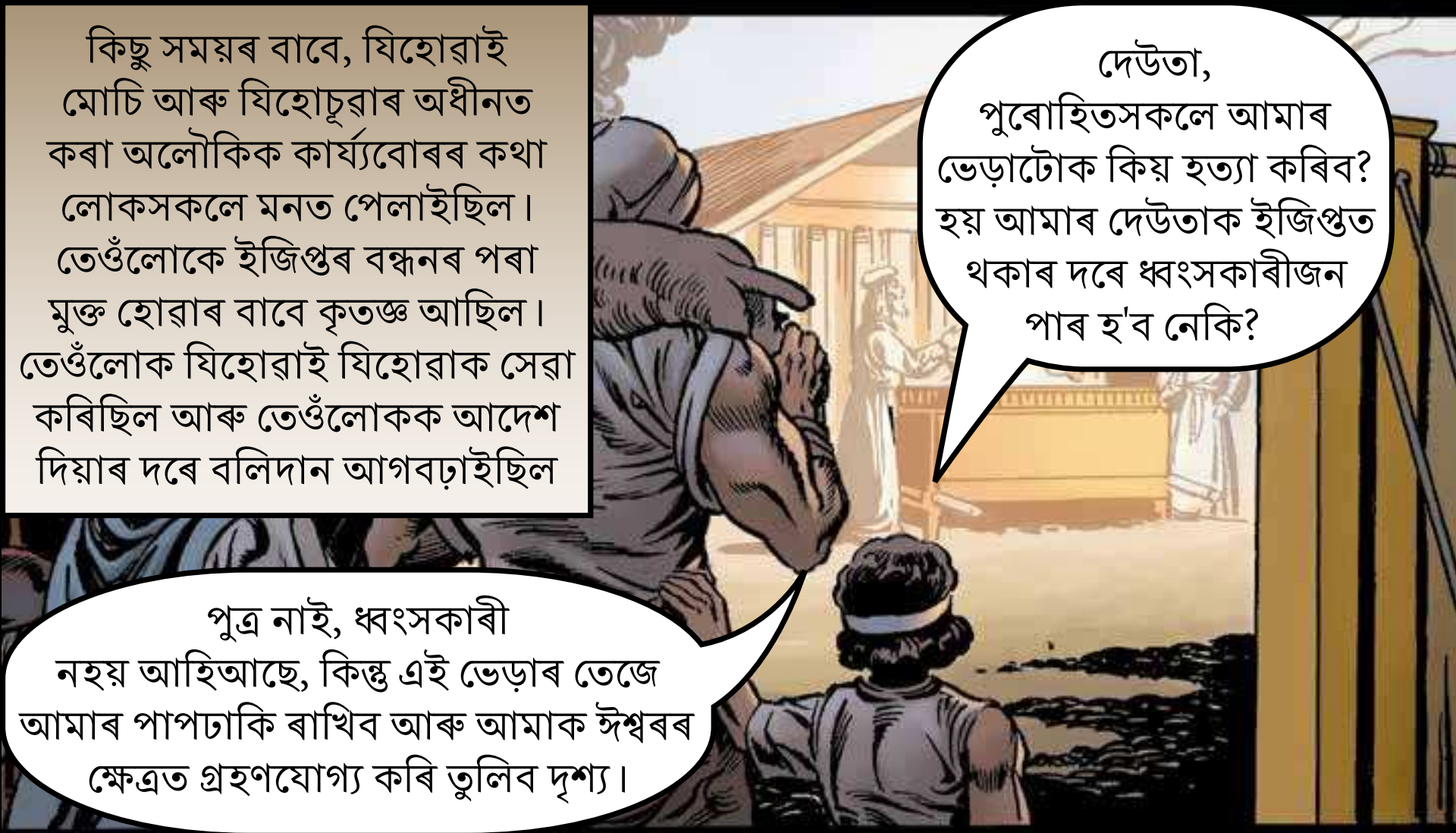
মোচিয়ে কৈছিল
মালিক জন ক্ষতিৰ বাবে
দায়বদ্ধ আৰু বলদটো
মাৰিব লাগে।

যাত্রা ২১: ২৮- ২৯; যিহোচূৰা ২৪: ১৫- ২৪

কিছু সময়ৰ বাবে, যিহোৱাই
মোচি আৰু যিহোচূৰাৰ অধীনত
কৰা অলৌকিক কাৰ্য্যবোৰৰ কথা
লোকসকলে মনত পেলাইছিল।
তেওঁলোকে ইজিপ্তৰ বন্ধনৰ পৰা
মুক্ত হোৱাৰ বাবে কৃতজ্ঞ আছিল।
তেওঁলোক যিহোৱাই যিহোৱাক সেৱা
কৰিছিল আৰু তেওঁলোকক আদেশ
দিয়াৰ দৰে বলিদান আগবঢ়াইছিল

দেউতা,
পুৰোহিতসকলে আমাৰ
ভেড়াটোক কিয় হত্যা কৰিব?
হয় আমাৰ দেউতাক ইজিপ্তত
থকাৰ দৰে ধ্বংসকাৰীজন
পাৰ হ'ব নেকি?

পুত্ৰ নাই, ধ্বংসকাৰী
নহয় আহি আছে, কিন্তু এই ভেড়াৰ তেজে
আমাৰ পাপটাকি ৰাখিব আৰু আমাক ঈশ্বৰৰ
ক্ষেত্ৰত গ্ৰহণযোগ্য কৰি তুলিব দৃশ্য।

মানুহে যিহোচূৰাক
প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল যে
তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ
উপাসনা কৰিব আৰু তেওঁৰ
আজ্ঞাবোৰ পালন কৰক,
কিন্তু সকলোৱে অব্যাহত
ৰাখিব নোৱাৰিলে যিহোৱাক
উপাসনা কৰিবলৈ।

যেতিয়া অলৌকিক ঘটনাবোৰ বন্ধ হ'ল, পৰৱৰ্তী
প্ৰজন্মই জীৱিত ঈশ্বৰক পাহৰি গৈছিল আৰু প্ৰাণহীন
ছবিৰ সন্মুখত উপাসনা কৰিছিল। তেওঁলোকে
তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলকো উপাসনা কৰিছিল।

যিহোচুরাই যেনেকৈ সতৰ্ক
কৰি দিছিল, ঠিক তেনেদৰে
ঈশ্বৰে হেথেন পঠিয়াইছিল
ইজৰাইলক ধ্বংস কৰিবলৈ

নহয়! মোক
বচাওক বাল!

ইয়াহ!

বিচাৰক ৩: ৭-৮, ১২-১৩, ৪: ১-২, ১০: ৬- ৭

যেতিয়া বিচাৰ পৰিল ঈশ্বৰৰ
লোকসকলৰ ওপৰত, তেওঁলোকে
তেওঁৰ নিয়মমনত পৰিল আৰু
তেওঁলোকৰ পাপ স্বীকাৰ কৰিলে

যেতিয়া তেওঁলোকে স্বীকাৰ
কৰিছিল তেওঁলোকৰ পাপ,
তেওঁ তেওঁলোকক ক্ষমা
কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ
মাটি পুনৰুদ্ধাৰ কৰিলে

হে যিহোৱা, আমাক ক্ষমা
কৰক। পাপ কৰে আৰু আমাৰ
শান্তি পুনৰুদ্ধাৰ কৰে।

মানুহবোৰ ভাগৰি পৰিছিল
বিচাৰকসকলক অনুসৰণ কৰা
যিসকল ঈশ্বৰক বিচাৰি ছিল আৰু
লোকসকলক ঈশ্বৰৰ কিতাপখনৰ
পৰা বাহিৰ কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিছিল,
সেয়েহে তেওঁলোকে সিদ্ধান্ত লৈছিল
যে তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ওপৰত
শাসন কৰিবলৈ এজন ৰজা বনাব।

আপোনাৰ ভূমি বোৰ জব্দ
কৰা হ'ব ৰাজ্যৰ মঙ্গলৰ বাবে। আপুনি
আপোনাৰ ছোৱালীক এৰি যাব পাৰে
ইয়াত। আমি ভাল যত্ন লম তাইৰ।

চেমুৰেল নামৰ এজন
ভৱিষ্যতবক্তা আৰু বিচাৰকে
তেওঁলোকক সতৰ্ক কৰি দিছিল
যে ৰজা বনোৱাৰ সময়ত
তেওঁলোকে ঈশ্বৰক তেওঁলোকৰ
শাসক বুলি প্ৰত্যাখ্যান
কৰিছিল, কিন্তু তেওঁলোকে
নিবিচাৰিছিল বিশ্বাসৰ দ্বাৰা
খোজ কাঢ়ক। ৰজা চাউলে
তেওঁলোকক উৎপীড়ন
কৰিছিল, তেওঁলোকৰ ধন,
তেওঁলোকৰ সম্পত্তি লৈছিল,
তেওঁলোকৰ পুত্ৰৰ সেৱক
বনাইছিল আৰু তেওঁলোকৰ
ছোৱালীক উৎপীড়ন কৰিছিল।

যেতিয়া ৰজা চাউল
আছিল পুৰণি, দুষ্ট
আত্মা আহিছিল তেওঁৰ
ওপৰত আৰু তেওঁৰ এটা
আছিল নিয়ন্ত্ৰণহীন খং।

এদিন, তেওঁ এটা বৰ্ষা
দিবলৈ চেষ্টা কৰিলে ডেভিদ
নামৰ ডেকা লৰা যি তেওঁৰ
বাবে বীণা বজাই আছিল।

চৌল আৰু অধিক পাপ কৰিছিল। তেওঁ সকলোৰে প্ৰতি
ঈৰ্ষা আৰু ভয় খাইছিল। দুষ্ট আত্মাই তেওঁক শক্তি আৰু
সম্পদ দিয়াৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল, কিন্তু তেওঁলোকে কেৱল
আত্মাৰ দুখ আৰু দুখ-কষ্ট কঢ়িয়াই আনিছিল।

চৌল জীৱিত
ঈশ্বৰক পৰিশ্ৰম
কৰিছিল আৰু
ডাইনীসকলৰ
পৰামৰ্শ লৈছিল।

মই অন্ধকাৰ
দেখিছো। এইটো ভাল
নহয়। আপুনি যুদ্ধত
মৰিব আৰু আন এজনে
আপোনাৰ স্থান ল'ব।

চৌল চাউলৰ মৃত্যু হৈছিল আৰু
তেওঁৰ আত্মা নৰকত পৰিছিল।

ঈশ্বৰে চৌলক ৰজা হিচাপে সলনি কৰিবলৈ এজন যুৱকক
বাছি লৈছিল। তেওঁ এজন গৰখীয়া লৰা আছিল যি ঈশ্বৰক
প্ৰেম কৰিছিল আৰু তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰিছিল; সেই
একেই কথা যিটো চাউলে হত্যা কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল।

প্ৰভু মোৰ গৰখীয়া, মই
নিবিচাৰিব। তেওঁ মোক
সেউজীয়া চৰণত শুবলৈ
বাধ্য কৰে। তেওঁ মোৰ
আত্মাপুনৰুদ্ধাৰ কৰে।

দায়ূদ ধাৰ্মিক আৰু
ঈশ্বৰৰ প্ৰিয়। তেওঁ
হ'ব পাৰে নেকি
মানৱজাতিক বিতৰণ
কৰা জন পাপ আৰু
মৃত্যুৰ পৰা? হ'ব দায়ূদ
প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া ব্যক্তি?

১ চমূৰেল ১৮: ১০- ১১, ৩১: ৪,
১৬: ১- ১৩; গীতমালা ২৩: ১-৩

দায়ূদে লিখিছিল:
ধন্য হৈছে সেই জন ব্যক্তি যিয়ে
পৰামৰ্শ ৰখাত নহয় অধৰ্মী,
বা ষ্টেণ্ডেথ ইন পাপীৰ পথ, বা
বহাগ তাছিল্যৰ আসনত। কিন্তু
তেওঁৰ আনন্দ ৰ নিয়মত ছে
প্রভু; আৰু তেওঁৰ আইনত দোথ
তেওঁ দিন-ৰাতি ধ্যান কৰে।

আৰু তেওঁ গছৰ দৰে হ'ব
পানীৰ নদীৰ দ্বাৰা ৰোপণ
কৰা, সেইটোৱে তাৰ ফলটো
কঢ়িয়াই আনিছে তেওঁৰ ঋতু;
তাৰ পাতটোও হ'ব ভিতৰলৈ
নহয়; আৰু যিয়েই নহওঁক
তেওঁ সমৃদ্ধি লাভ কৰিব।

অধৰ্মী এনে নহয়:
কিন্তু চাফৰ দৰে যিটো
বতাহে আঁতৰি যায়।
সেয়েহে অধৰ্মী ত থিয় নহ'ব
বিচাৰ, বা পাপী ও নহয়
ধাৰ্মিকসকলৰ মণ্ডলী।
প্ৰভুৰ বাবে ধাৰ্মিকসকলৰ
পথ ৰখাৰ বিষয়ে জানিব
পাৰি: কিন্তু অধৰ্মীয়লোকৰ
পথ ধ্বংস হ'ব।

যেতিয়া চৌলৰ মৃত্যু
হৈছিল, তেতিয়া দায়ূদে
ইস্ৰায়েলৰ ৰজা হৈছিল
আৰু লোকসকলক
ঈশ্বৰৰ উপাসনা
কৰিবলৈ আৰু তেওঁৰ
আজ্ঞা পালন কৰিবলৈ
প্ৰেৰিত কৰিছিল।

এই মহিলাগৰাকীৰ ভূমি
পুনৰুদ্ধাৰ কৰক তাইক আৰু
চাওঁক যে তাইক আৰু কৰ
দিয়া নহয়।

২ চমূৰেল ২: ৪;
গীতমালা ১; কাৰ্য্য
১৩: ২২- ২৩

দায়ূদৰ শাসনকালত
ৰাষ্ট্ৰৰ সমৃদ্ধি ঘটিছিল আৰু
পোনকৈ জীয়াই আছিল।

ঈশ্বৰে দায়ূদৰ সৈতে কথা পাতিভৱিষ্যতৰ বিষয়ে যিকোনো কথা প্ৰকাশ কৰিছিল। দায়ূদে গীতমালাৰ কিতাপখনত সেই ভৱিষ্যতবাণীবোৰ লিখিছিল। তাৰে বহুতো ইতিমধ্যে পূৰণ হৈছে

তেওঁ আপোনাৰ লোকসকলক বিচাৰ কৰিব ধাৰ্মিকতা আৰু বিচাৰৰ দ্বাৰা দৰিদ্ৰ। তেওঁ দৰিদ্ৰ লোকসকলক বচাব, আৰু উৎপীড়কক টুকুৰা টুকুৰা কৈ ভাঙি পেলাবতেওঁৰ দিনত ধাৰ্মিকসকলে বিকাশ; আৰু যেতিয়ালৈকে চন্দ্ৰ স্থায়ী হৈ থাকে তেতিয়ালৈকে শান্তিৰ প্ৰাচুৰ্য। তেওঁৰ সাগৰৰ পৰা সাগৰলৈকে, আৰু নদীৰ পৰা পৃথিৱীৰ মুৰলৈকে অধিৰাজ্য থাকিব।

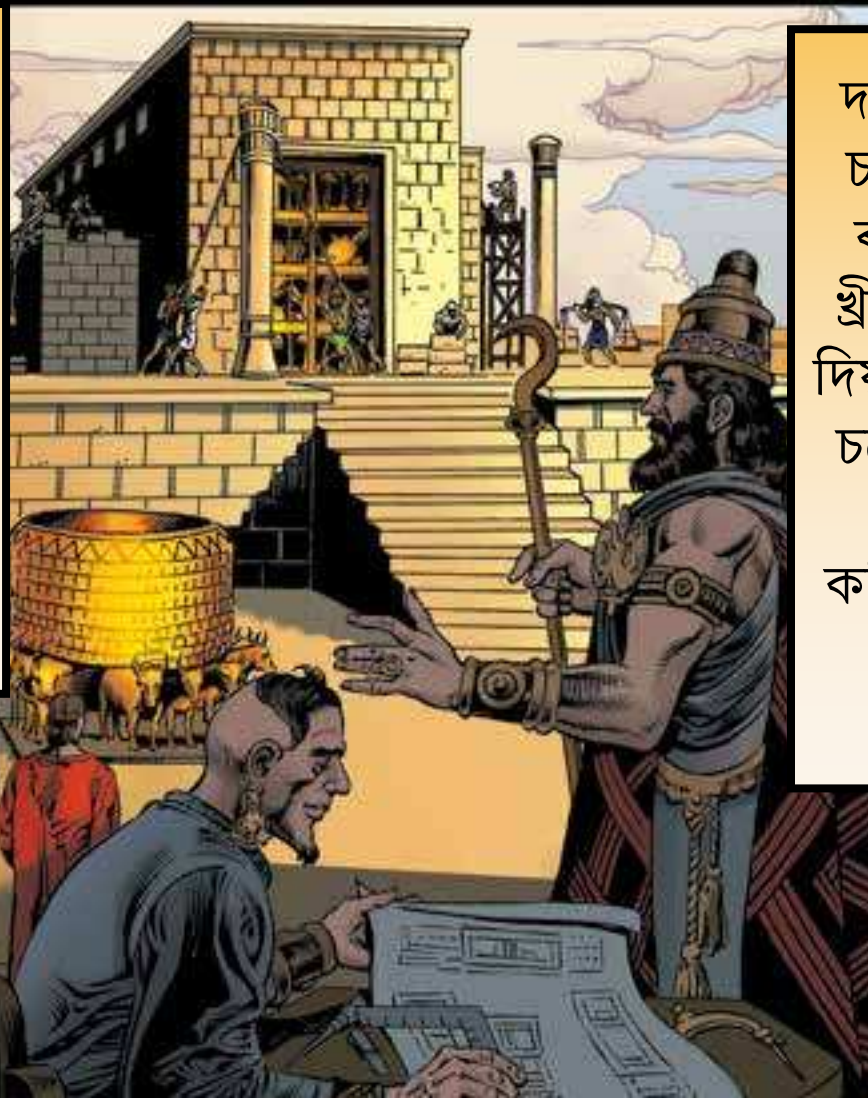
দায়ুদ এজন ধাৰ্মিক ব্যক্তি আছিল,
কিন্তু তেওঁ পাপ কৰিছিল, সেয়েহে
তেওঁ প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া মুক্তিদাতা
হ'ব নোৱাৰিলে। তেওঁ আহি থকা
ৰিডিমাৰৰ এইটো লিখিছিল

হয়, সকলো ৰজা তললৈ পৰিব তেওঁৰ
আগত: সকলো ৰাষ্ট্ৰই তেওঁক সেৱা
কৰিব। তেওঁ তেওঁলোকৰ আত্মাক
প্ৰৰঞ্জন আৰু হিংসাৰ পৰা মুক্ত কৰিব:
আৰু তেওঁ জীয়াই থাকিব। তেওঁৰ
বাবে নিৰন্তৰ প্ৰাৰ্থনা কৰা হ'ব; আৰু
দৈনিক তেওঁক প্ৰশংসা কৰা হ'ব।
তেওঁৰ নাম চিৰকাল ধৰি থাকিব: তেওঁৰ
নাম অব্যাহত ৰখা হ'ব যেতিয়ালৈকে
সূৰ্য: পুৰুষসকল তেওঁৰ ভিতৰত
আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত হ'ব: সকলো ৰাষ্ট্ৰই
তেওঁক ধন্য বুলি ক'ব।

(গীতমালা ৭২)

ঈশ্বৰে দাযূদক এইদৰে
কৈছিল: "তোমাৰ পিছত
মৰিছে, মই প্ৰতিষ্ঠা কৰিম
আপোনাৰ অধীনত আপোনাৰ
ৰাজ্য পুত্ৰ। তেওঁ এটা মন্দিৰ
নিৰ্মাণ কৰিব য'ত মোক
উপাসনা কৰা হ'ব, আৰু
মই চিৰকালৰ বাবে তেওঁৰ
ৰাজ্য প্ৰতিষ্ঠা কৰিম।

দাযূদৰ মৃত্যুৰ পিছত
চলোমন তেওঁৰ পুত্ৰ
ৰজা হৈছিল (৯৭১
খ্ৰীঃ)। ঈশ্বৰে দাযূদক
দিয়া নিৰ্দেশনা অনুসৰি
চলোমনে এটা মন্দিৰ
(৯৬৬ খ্ৰী) নিৰ্মাণ
কৰিছিল। তেওঁলোকে
অৰণ্যত ব্যৱহাৰ
কৰা বৃদ্ধ তাম্বু।

ইস্ৰায়েলৰ

লোকসকলে আগৰ
দৰে সমৃদ্ধি লাভ
কৰিছিল। সঁচাকৈয়ে
ঈশ্বৰে তেওঁলোকক
দেশলৈ অনা আৰু
তাত আশীৰ্বাদ
দিয়াৰ প্ৰতিশ্ৰুতি
পূৰণ কৰিছিল।

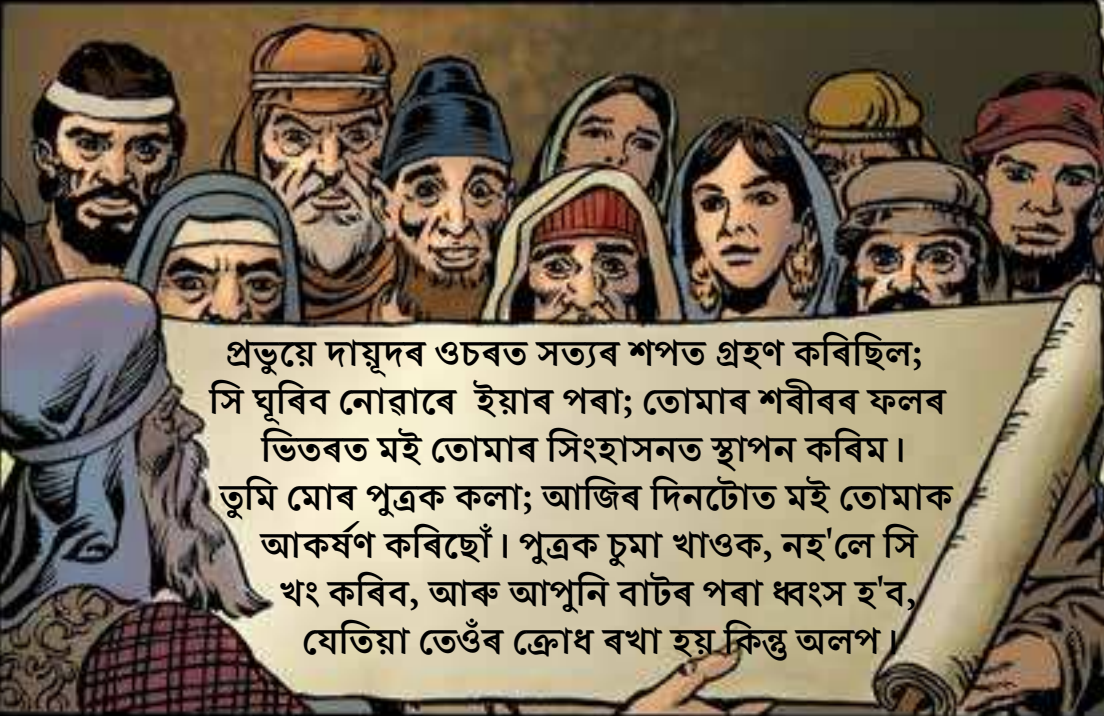

কিন্তু এটা প্ৰতিশ্ৰুতি আছিল ঈশ্বৰে
এতিয়াও পূৰণ কৰা নাছিল -
এজন উদ্ধাৰকৰ্তাৰ আগমন যি
কামবোৰ ধ্বংস কৰিব চয়তানৰ।
মানুহবোৰ এতিয়াও পাপ কৰা,
আৰু জন্তুৰ তেজ আছিল এতিয়াও
প্ৰায়শ্চিত্ত কৰাৰ প্ৰস্তাৱ দিয়া হৈছে
পাপ। কিন্তু তেওঁলোক কৃতজ্ঞ
আছিল ঈশ্বৰে তেওঁলোকক এটা
পথ দিছিল সময়লৈকে সিহঁতৰ
পাপ ঢাকি ৰাখক ডেলিভাৰ
কৰোতে নিযুক্ত কৰা হয় পাপবোৰ
চিৰদিনৰ বাবে আঁতৰ কৰিব।

২ চমূৰেল ৭: ১২- ১৬;

গীতমালা ৭২: ১-২০

মানুহে পবিত্ৰ শাস্ত্ৰৰ পৰা শিক্ষা শুনিবলৈ মন্দিৰলৈ আহিছিল। তেওঁলোকে বিশেষকৈ এজন আহি থকা উদ্ধাৰকৰ্তাৰ ভৱিষ্যতবাণী উপভোগ কৰিছিল।

প্ৰভুয়ে দায়ূদৰ ওচৰত সত্যৰ শপত গ্ৰহণ কৰিছিল;
সি ঘূৰিব নোৱাৰে ইয়াৰ পৰা; তোমাৰ শৰীৰৰ ফলৰ
ভিতৰত মই তোমাৰ সিংহাসনত স্থাপন কৰিম।
তুমি মোৰ পুত্ৰক কলা; আজিৰ দিনটোত মই তোমাক
আকৰ্ষণ কৰিছোঁ। পুত্ৰক চুমা খাওক, নহ'লে সি
খং কৰিব, আৰু আপুনি বাটৰ পৰা ধ্বংস হ'ব,
যেতিয়া তেওঁৰ ক্ৰোধ ৰখা হয় কিন্তু অলপ।

দায়ূদে আহি থকা ডেলিভাৰৰ বিষয়ে বহুতো
কথা লিখিছিল:
প্ৰভুয়ে মোৰ প্ৰভুক ক'লে, আপুনি
মোৰ সোঁ হাতত বহক, যেতিয়ালৈকে
মই পাতল শত্ৰুক আপোনাৰ ভৰিৰ
শৌচ নকৰোঁ।
(গীতমালা ১১০: ১)

তোমাৰ সিংহাসন, হে ঈশ্বৰ,
চিৰকালৰ বাবে: তুমি ধাৰ্মিকতাক
ভাল পাবা, আৰু দুষ্টতা কঢ়িয়াই
আনে: সেয়েহে ঈশ্বৰ, তোমাৰ ঈশ্বৰ,
তোমাৰ সঙ্গীসকলৰ ওপৰত আনন্দৰ
তেলেৰে তোমাক অভিষিক্ত কৰিছিল।
(গীতমালা ৪৫: ৬- ৭)

ইয়াৰ অধিক ভৱিষ্যতবাণী
আহি থকা উদ্ধাৰকৰ্তা:

লগতে মই তেওঁক মোৰ প্ৰথম সন্তান কৰিম,
পৃথিৱীৰ ৰজাতকৈ ওখ। (গীতমালা ৮৯: ২৭)
হে ঈশ্বৰ, মই আপোনাৰ ইচ্ছা টো কৰি আনন্দিত
হয়, তোমাৰ নিয়ম মোৰ হৃদয়ৰ ভিতৰত আছে
(গীতমালা ৪০: ৮)

মই এটা দৃষ্টান্তত মুখ খুলিম: মই পুৰণি
ভাষাৰ অন্ধকাৰ কথাবোৰ উচ্চাৰণ কৰিম:
(গীতমালা ৭৮: ২, মথি ১৩: ৩৪- ৩৫)

দায়ুদে আহি থকা মচীহৰ বিষয়ে এক
আচৰিত কথা লিখিছিল: "মোক পানীৰ
দৰে ঢালি দিয়া হৈছে, আৰু মোৰ সকলো
হাড় গাঁঠিৰ বাহিৰত আছে: মোৰ হৃদয়
মমৰ দৰে; এইটো মোৰ অন্তৰ মাজত
গলি গৈছে। মোৰ শক্তি পাত্ৰৰ দৰে শুকাই
গৈছে; আৰু মোৰ জিভা মোৰ চোয়ালত
চিৰি যায়; আৰু তুমি মোক মৃত্যুৰ ধূলিলৈ
লৈ আহিছিল। দুষ্টলোকৰ সমাবেশে
মোক আৱদ্ধ কৰি ৰাখিছে: ওঁলোকে মোৰ
হাত আৰু ভৰি বিন্ধাইছিল। তেওঁলোকে
মোৰ পোছাকবোৰ তেওঁলোকৰ মাজত
বিভাজন কৰে, আৰু মোৰ ভেটুৰৰ
ওপৰত বহুতো কাষ্ট কৰে। (গীতমালা
২২: ১৪- ১৮)

চলোমনৰ এক দীঘলীয়া আৰু সমৃদ্ধিশালী ৰাজত্ব আছিল, কিন্তু মৃত্যুৰ পিছত ৰাজ্যৰ উত্তৰ ধাংশ ভাগি পৰিছিল আৰু জেৰোবোয়াম নামৰ এজন দুষ্ট ব্যক্তিক তেওঁলোকৰ ৰজা (৯৭৫ খ্ৰী) নাইছিল।

এই ঈশ্বৰে
আপোনাক মিচৰৰ পৰা বাহিৰলৈ
লৈ আহিছিল আৰু ইয়াত তেওঁৰ
পুৰোহিতসকল আছে।

কিন্তু কি হ'ব তাৰ নিয়ম
যিৰূচালেমত ঈশ্বৰে স্থাপন কৰা
মোচি আৰু মন্দিৰ?

১ ৰজা ১২: ২০, ২৮-২৯; গীতমালা ২: ৭, ১২, ২২: ৬, ১৪-১৮, ৪০: ৮, ৪৫: ৬-৭, ৭৮: ২,
৮৯: ২৭, ১১০: ১, ৪, ১৩২: ১১; মথি ১৩: ৩৪- ৩৫

উত্তৰ ৰাজ্য যিৰুচালেমৰ মন্দিৰৰ পৰা বহু দূৰত আছিল,
সেয়েহে তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ নিজৰ উপাসনাস্থলী নিৰ্মাণ
কৰিছিল, সোণালী পোৱালীৰ প্ৰতিচ্ছবিত মূৰ্তিৰে সম্পূৰ্ণ

ঈশ্বৰৰ বহুতো উপায়
আছে। কিছুমানলোকে তেওঁক যিহোৱা
বুলি কয়, কিছুমানে তেওঁক আল্লা বুলি কয়,
কিছুমানে তেওঁক চেমোশ বুলি কয়, কিন্তু
আমি তেওঁক বাল বুলি কওঁ।

কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁক দিয়া পবিত্ৰ
শাস্ত্ৰৰ বিষয়ে কি কোৱা হ'ব ভৱিষ্যতবক্তাসকল?
ই আমাক আন কোনো ঈশ্বৰ নাথাকিবলৈ আদেশ
দিয়ে। ইয়াত কোৱা হৈছে যে কেৱল এজন ঈশ্বৰ
আছে আৰু তেওঁৰ বাবে এটা উপায়।

আপুনি
ভাবেনে যে ঈশ্বৰ ইমান
সংকীৰ্ণ মনৰ?

মই ইয়াৰ বিষয়ে আৰু শুনিব
নোৱাৰিম! বাল উপাসনা এতিয়া দেশৰ
চৰকাৰী ধৰ্ম। কাফেৰসকলক মৃত্যুদণ্ড
দিয়া হ'ব!

হে বাল,
আমাৰ নম্ৰ হাতৰ পৰা
এই ত্যাগ প্ৰাপ্ত কৰক।

যেতিয়া পুৰোহিতসকলে ষাঁড়টোক উপাসনা কৰিবলৈ
প্ৰতিচ্ছবি হিচাপে বাছনি কৰিছিল তেতিয়া তেওঁলোকে
অজ্ঞাতে লুচিফাৰৰ প্ৰতিচ্ছবিটো বাছনি কৰিছিল, পাপী
চেষ্টাৰ। তেওঁলোকে চয়তানক উপাসনা কৰিছিল আৰু
তেওঁ আনন্দিত হৈছিল; কাৰণ তেওঁ লোকসকলক
ঈশ্বৰৰ প্ৰতিশ্ৰুতিৰ পৰা আঁতৰাই আনিছিল।

ধন্য কলা তুমি, ৰাণী স্বৰ্গ,
ঈশ্বৰৰ মাতৃ। শূনা আমাৰ প্ৰাৰ্থনা
আৰু আমাক ক্ষমা কৰক পাপ।

আপুনি এই
পৰিত্ৰ ভূমিত কি কৰি
আছে?

যিহোৱাৰ নামত,
যাৰ পৰা আপুনি গুচি গৈছে, তেওঁ প্ৰভুৰ বাক্য শুনিব।
ডেভিদৰ বীজৰ পৰা এটা শিশুজন্ম হ'ব। তেওঁৰ বংশৰ পৰা ইচ্ছা
ডেলিভাৰটো আহক। তেওঁৰ নাম যোচিয়া হ'ব আৰু এই বেদীত
তেওঁ বালৰ ৰোহিতসকলক জ্বলাই দিব।

১ ৰজা ১২:
২৮, ১৩: ১-
২; যিৰিমিয়া
৪৪: ১৭- ২৫;
যিহিষ্কেল ১: ১০,
১০: ১৪, ২৮: ১৪

আপুনি কেনেকৈ ক'ব
পাৰে এনেকুৱা এটা বস্তু? কোনো
নহয় ভৱিষ্যত ক'ব পাৰে কিন্তু
দেৱতাসকল।

প্ৰভুৰ বাক্যৰ দ্বাৰা মই আপোনালোকক
কওঁ যে এই পুৰোহিতসকলৰ হাড়যোচিয়াই
এই বেদীত জ্বলি ব'ব।

ঈশ্বৰে আপোনাক এটা
চিহ্ন দিব যে মই তেওঁৰ হৈ কথা কওঁ। আজিৰ
দিনটোতে আপুনি বোবা মূৰ্তিবোৰক উপাসনা
কৰিবলৈ নিৰ্মাণ কৰা সেই সূক্ষ্ম বেদী বিভাজিত হ'ব
আৰু ছাই বোৰ ওলাই যাব।

হাঁ হাঁ হাঁ! শুনা পবিত্ৰ গাধ ৰে। তেওঁ ভাবে
তেওঁ শুদ্ধ আৰু সকলোৰে অন্যথা ভুল!

তাক জব্দ কৰক!
তাক মাৰি পেলোৱা। কেনেকৈ
সাহস কৰে তেওঁ আন এজন
মানুহৰ ধৰ্মৰ বিৰুদ্ধে কথা
কয়!

মোর বাহ
শুকান হৈছে! যিহোৱাই
মোক শাস্তি দিছে। প্ৰাৰ্থনা
কৰক যাতে তেওঁ মোক
আৰোগ্য কৰিব।

ভগৱান ঈশ্বৰ,
নিজকে বনাওক আজিৰ
দিনটোত জনা যায়। ৰজাৰ
বাহু আৰোগ্য কৰক।

১ ৰজা ১৩: ২-৬

ক্রেছ...

বুডম...

ইআইআই...!

নহয়...

যিহোরা, ইমান
সোনকালে?

সঁচাকৈয়ে আপুনি ঈশ্বৰৰ এজন ব্যক্তি! বালৰ কোনো ভৱিষ্যতবক্তাই কেতিয়াও নাই এনেকুৱা এটা কাম কৰিলে। মোৰ লগত আহা। আমি খাদ্য আৰু পানীয়ৰ দ্বাৰা নিজকে সতেজ কৰিম আৰু তাৰ পিছত মই আজিঈশ্বৰৰ প্ৰতি আপোনাৰ মহান সেৱাৰ বাবে আপোনাক ধন আৰু সন্মান দিম।

নহয়, মই আপোনাৰ
সৈতে যাব নোৱাৰো। ঈশ্বৰ মোক
খাদ্য নাখাবলৈ আৰু মই থাকোতে পানী
নাখাবলৈ কৈছিল ইস্ৰায়েলত, আৰু মই
যিদৰে আহিছিলো সেইদৰে ঘূৰি নাযাবলৈ।

তেওঁ মোৰ ধ্বংস
কৰিলে ধৰ্ম। আছে একো
বাকী নাই

কিন্তু আপুনি কৈছিল যে
পুৰোহিতসকলৰ হাড় বেদীত জ্বলাই
দিয়া হ'ব। বেদীটো নাইকিয়া হৈছে
আৰু কাৰো মৃত্যু হোৱা নাছিল।

সেইবোৰ
ঈশ্বৰৰ বাক্য
আছিল, মোৰ
নহয়।

১ ৰজা ১৩: ৫, ৭-৯

গতিকে ঈশ্বৰে আদেশ দিয়াৰ
দৰে ঈশ্বৰৰ ভৱিষ্যতবক্তা জনে
বেলেগ পথেৰে ঘূৰি আহিল। সে
ছিল দুদিন ধৰি খাদ্য বা পানী
অবিহনে আৰু তেওঁ ভয়ানক ভাৱে
পিয়াহ আৰু ভোকত আছিল।
সেইদিনা সোণালী পোৱালীটোৰ
উপাসনা কৰি থকা দুজন যুৱকে
তেওঁক অনুসৰণ কৰি চাবলৈ
গৈছিল যে তেওঁ কোন ফালে যাব

দেউতা, মই
এইটো নেদেখিলে মই বিশ্বাস
নকৰিলোহেঁতেন। এইটো পুৰণি
ভৱিষ্যতবক্তাসকলৰ দৰেই আছিল
ইজৰাইলৰ

দ্রুত! চেডল দ্য গাধ!
মই তেওঁক বিচাৰি
উলিয়াব লাগিব!

দেউতা, তেওঁ
যি কৈছিল সেয়া সঁচা
বুলি আপুনি ভাবেনে?
যিহোৱা ইজ দা ইজ দা ইজ
দ্য কেৱল ঈশ্বৰক জীয়াই
থকা? আমাৰ মূৰ্তিবোৰ
কাঠ আৰু সোণৰ বাহিৰে
আন একো নহয়
নেকি?

তেওঁ যিহোৱাৰ ভৱিষ্যতবক্তাক গছৰ তলত বহি থকা দেখিলে। তেওঁ এনে শক্তিৰে এই মানুহজনৰ ওচৰত থাকিব বিচাৰিছিল। তেওঁ এসময়ত যিহোৱাৰ ভৱিষ্যতবক্তা আছিল, কিন্তু যেতিয়া ৰাজ্যসমূহ আছিল বিভক্ত হৈ তেওঁ দেশবাসীৰ মূৰ্তিপূজক অনুসৰণ কৰিছিল। তেওঁ যুক্তি দিছিল, "সকলো ধৰ্ম একে নাছিল নেকি?"

আপুনি নিশ্চয় যিহুদাৰ ঈশ্বৰৰ মানুহ। আপোনাক
ভাগৰুৱা যেন লাগিছে। মোৰ সৈতে ঘৰলৈ আহক আৰু মই
আপোনাক খাদ্য আৰু পানীয় পৰিৱেশন কৰিম।

মই নোৱাৰো, ঈশ্বৰে
মোক এই ঠাইত নাখাবলৈ
বা পান নকৰিবলৈ কৈছিল।

ভগৱানক ধন্যবাদ, মই
ইমান তৃষ্ণাতুৰ

কিন্তু আপুনি দেখিছে, মই
আপোনাৰ দৰেই এজন ভৱিষ্যতবক্তা,
আৰু এইটোৱেই ৰাতিপুৱা ঘিহোৱাৰ এজন
স্বৰ্গদূতে মোৰ সৈতে কথা পাতি ছিল আৰু
মোক কৈছিল যে আপোনাক মোৰ ঘৰলৈ
আনিবলৈ খাব আৰু পান কৰিব।

এইটো এটা সুন্দৰ
আহাৰ আছিল, কিন্তু
মই নিশ্চয় মোৰ পথত
আছোঁ যিহুদালৈ
ঘূৰি যাওক।

যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: "যিহোৱাইশ্বৰৰ আজ্ঞা পালন নকৰা, কিন্তু
এই ঠাইত মদ্যপান কৰা, গতিকে আপোনাৰ মৃতদেহ যিহুদালৈ ঘূৰি
নাহে আৰু পোনাৰ পৰিয়ালৰ কবৰস্থানত সমাধিস্থ হ'ব।"

পাপা, তুমি
ভৱিষ্যতবাণী কৰি আছা।
ঈশ্বৰে ও তোমাৰ সৈতে কথা
পাতিছিল নেকি?

হয় মোৰ
পুত্ৰ, বছৰত
প্ৰথমবাৰৰ
বাবে।

আপুনি বুজাইছে
যে তেওঁ মৰিব?

মই
তেনেকৈয়ে
ভয় কৰোঁ, আৰু
এইটো মোৰ
দোষ।

ভৱিষ্যতবক্তাজনে ঈশ্বৰে সদায়ে তেওঁৰ বাক্যৰ
প্ৰতি বিশ্বাসী বুলি জানি গধুৰ হৃদয়েৰে গুচি
গৈছিল। তেওঁ জানিছিল যে তেওঁ মৰিব।
তেওঁ কেৱল আশা কৰা নাছিল যে এইটো
ইমান সোনকালে হ'ব, বা এনেদৰে।

—ইআইআইআই..

সেইজন
যিহূদাৰ
ভৱিষ্যতবক্তা!

এইটো আনকি
অচিনাকি যে সিংহ
আৰু গাধটো তাত
একেলগে বহি থাকে যেন
তেওঁলোকে শৰীৰটো
পহৰা দি আছিল।

মই কেতিয়াও দেখা
নাই এনেকুৱা যিকোনো বস্তু।
সিংহটো কটা লে তেওঁ কিন্তু
কেৱল বহি আছে তাত আৰু
নহ'ব তাক খাওক।

মিছা ভৱিষ্যতবক্তাই ঈশ্বৰৰ
মানুহজনক লৈ গৈ তেওঁৰ
নিজৰ কবৰত বালৰ
ভৱিষ্যতবক্তাসকলৰ মাজত
সমাধিস্থ কৰিলে, যি জন
ৰ ওচৰত আছিল যি ঠাইত
ঈশ্বৰে বেদীধ্বংস কৰিছিল।

ঈশ্বৰে
তেওঁক তেওঁৰ
বাবে মাৰিপেলালে
অবাধ্যতা। নিশ্চয় তেওঁ
ভৱিষ্যতবাণী কৰা
সকলোবোৰ পাৰ হৈ
আহিব

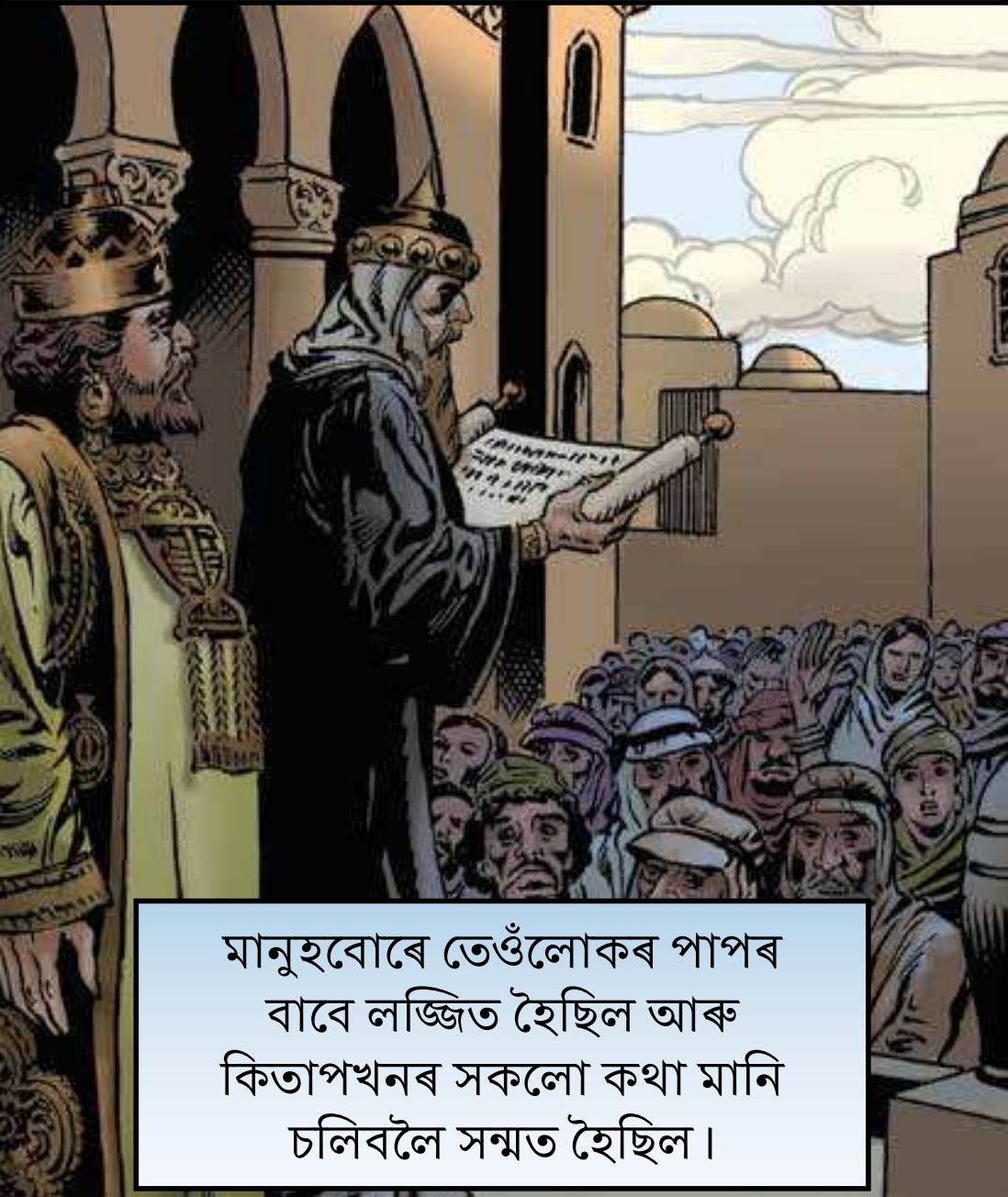

ঈশ্বৰৰ মানুহজনক সমাধিস্থ কৰা হৈছিল আৰু
সোনকালেই কেইজনমানৰ বাহিৰে সকলোৰে
পাহৰি গৈছিল। বেদীখন মেৰামতি কৰা হৈছিল
আৰু প্ৰায় তিনিশ বছৰ ৰ পাছতো ইয়াক বালৰ
উপাসকসকলে ব্যৱহাৰ কৰিছিল, কিন্তু ঈশ্বৰৰ
মানুহে ভৱিষ্যতবাণী কৰাৰ দৰে কোনেও
কেতিয়াও বেদীত হাড় জ্বলাই দিয়া নাছিল

১ ৰজা ১৩: ২৩- ৩১; ২ ৰজা ২১: ২৪, ২২:

৮- ১১, ২৩: ১- ৩

তিনিশ বছৰৰ পিছত যোচিয়া নামৰ এজন ৰজাই
যিহূদাত (৬৪০ খ্ৰী) সিংহাসন গ্ৰহণ কৰিলে। তেওঁ
মন্দিৰলৈ গৈ বাইবেলৰ এটা প্ৰতিলিপি বিচাৰি
পালে। যেতিয়া তেওঁ অনুভৱ কৰিলে যে জাতিয়ে
জীৱিত ঈশ্বৰক পাহৰি মূৰ্তিৰ পিছত গৈছে, তেতিয়া
তেওঁ সকলো প্ৰাচীন, ভৱিষ্যতবক্তা, পুৰোহিত
আৰু যিৰূচালেমৰ সকলো বাসিন্দাক আদেশ
দিছিল। কিতাপখন পঢ়িবলৈ একেলগে আহক।

মানুহবোৰে তেওঁলোকৰ পাপৰ
বাবে লজ্জিত হৈছিল আৰু
কিতাপখনৰ সকলো কথা মানি
চলিবলৈ সন্মত হৈছিল।

পবিত্র মাতৃ, আমাক বচাওক!

মানুহে ঈশ্বৰৰ নিয়ম মানি
ছিল আৰু দেশৰ সকলো মূৰ্তি
ধ্বংস কৰিছিল। তেওঁলোকে
সূৰ্য, চন্দ্ৰ, গ্ৰহ আৰু স্বৰ্গৰ
ৰাণীলৈ ধূপ জ্বলোৱা সকলো
পুৰোহিতক হত্যা কৰিছিল

মোচিয়ে দিয়া ঈশ্বৰৰ নিয়মঅনুসৰি সমকামী
কাৰ্য্যক নিষিদ্ধ কৰা হৈছে, সেয়েহে সকলো
চদোমাইটক দেশৰ পৰা বিতাড়িত কৰা হৈছিল।

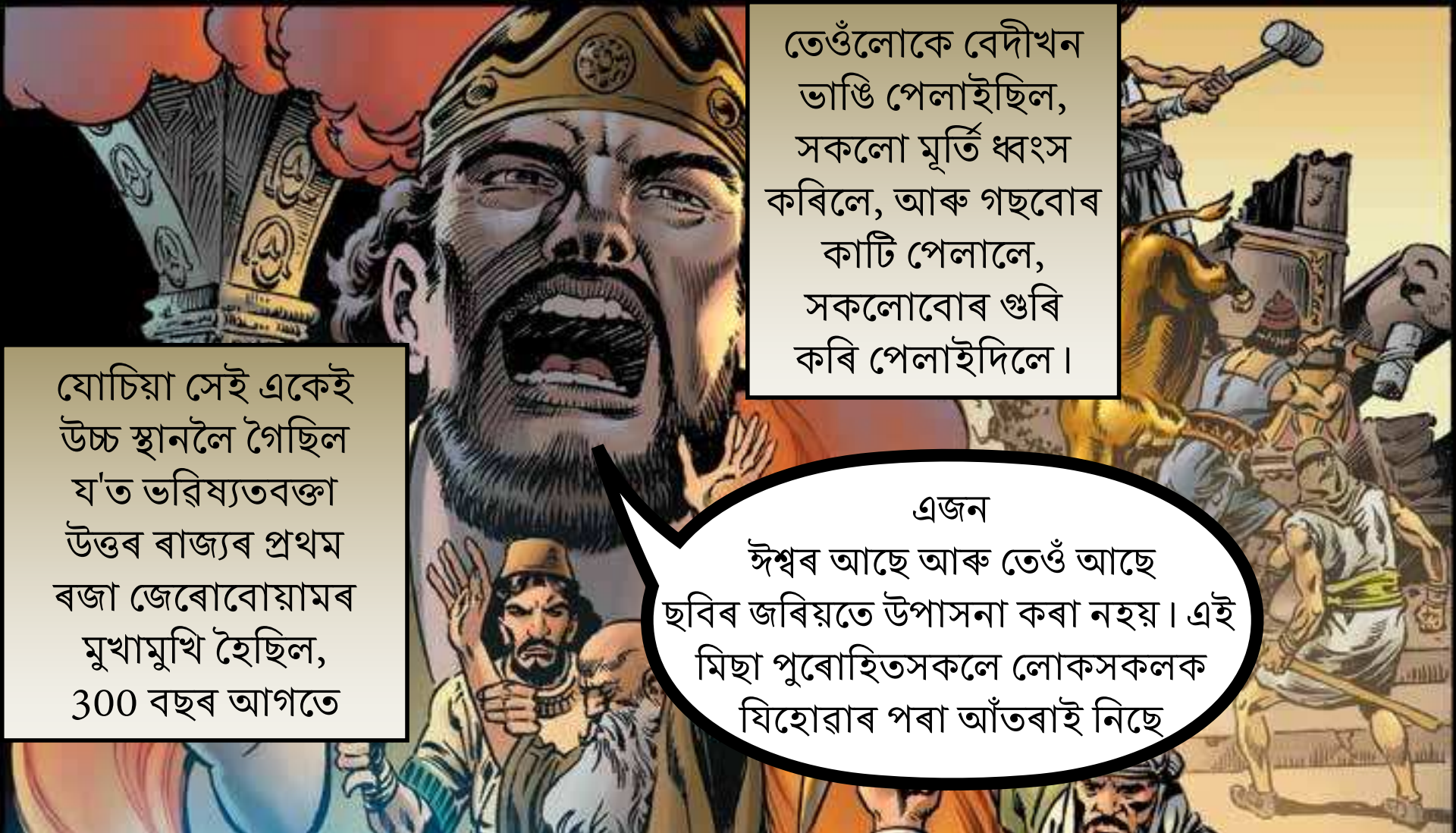
অসহিষ্ণু জাৰ্ক।

তেওঁলোকে চিনাকি আত্মা, মাধ্যম
আৰু ডাইনীসকলৰ পৰামৰ্শ লোৱা
সকলোৰে ভূমিপৰিষ্কাৰ কৰিছিল

তাইৰ স্ফটিক বল ভাঙক আৰু
ঘৰটো জ্বলাই দিয়ক

যোচিয়া সেই একেই
উচ্চ স্থানলৈ গৈছিল
য'ত ভৱিষ্যতবক্তা
উত্তৰ ৰাজ্যৰ প্ৰথম
ৰজা জেৰোবোয়ামৰ
মুখামুখি হৈছিল,
300 বছৰ আগতে

তেওঁলোকে বেদীখন
ভাঙি পেলাইছিল,
সকলো মূৰ্তি ধ্বংস
কৰিলে, আৰু গছবোৰ
কাটি পেলালে,
সকলোবোৰ গুৰি
কৰি পেলাইদিলে।

এজন
ঈশ্বৰ আছে আৰু তেওঁ আছে
ছবিৰ জৰিয়তে উপাসনা কৰা নহয়। এই
মিছা পুৰোহিতসকলে লোকসকলক
ঘিহোৱাৰ পৰা আঁতৰাই নিছে

আপুনি মৰিবই
লাগিব।

আকৌ এবাৰ বেদীটো
ভাড়াত আছিল আৰু
ছাইবোৰ ওলাই গৈছিল

সকলো মিছা পুৰোহিতক হত্যা
কৰা হৈছিল আৰু তেওঁলোকৰ
মৃতদেহ বেদীৰ ধ্বংসাত্মক
জ্বলাই দিয়া হৈছিল।

ওচৰতে মিছা পুৰোহিতসকলৰ বাবে
এটা কবৰস্থান আছিল। লোকসকলক
তেওঁলোকৰ সমাধিত উপাসনা কৰাৰ
পৰা বিৰত ৰাখিবলৈ যোচিয়াই
খান্দি উলিয়াইছিল তেওঁলোকৰ
হাড় আৰু বেদীত জ্বলাই দিছিল।

সকলো হাড়
জ্বলাই দিয়ক

আৰু সেয়েহে ৩০০ বছৰ
পুৰণি ভৱিষ্যতবাণী অৱশেষত
পূৰণ হ'ল, ঠিক যেনেদৰে
ঈশ্বৰৰ মানুহজনে কৈছিল।

তাৰ পিছত তাৰ হাড়বোৰ
অকলে এৰি দিয়ক। আনবোৰ
জ্বলাই দিয়ক। যদি ঈশ্বৰে আমাক
আশীৰ্ব্বাদ কৰিব বিচাৰে তেন্তে এই
মূৰ্তিপূজা সমাপ্ত হ'ব লাগিব।

কিন্তু আপোনাৰ কৃপাময়তা, এয়া হৈছে
প্ৰায় তিনিশ বছৰ আগতে যিহূদাৰ পৰা অহা
ঈশ্বৰৰ মানুহজনৰ সমাধি আৰু এই দিনটোৰ
ভৱিষ্যতবাণী কৰিছিল। তেওঁ কৈছিল যে
যোচিয়া নামৰ এজন ব্যক্তি, যি নিজেই, আপুনি
আজিৰ দিনটোত কৰা কামবোৰ কৰিব।

ধন্য কলা

তুমি, হে প্রভু আমাৰ ঈশ্বৰ, বিশ্বব্ৰহ্মাণ্ডৰ
ৰজা, যি পৃথিৱীৰ পৰা পিঠা আনিছে।

এতিয়া যেতিয়া মূৰ্তিপূজা নাইকিয়া হৈছিল,
ৰজা যোচিয়াই সকলো লোকক নিস্তাৰৰ
সোঁৱৰণত ৰাখিবলৈ আদেশ দিছিল
যিহোৱা, যিয়ে তেওঁলোকৰ পিতৃসকলক
মিচৰৰ পৰা বাহিৰলৈ লৈ আহিছিল
আৰু তেওঁলোকক এই ভূমি দিছিল

দেউতা,
আজিৰ দিনটো
কেনেকোৱা হৈছে আন
সকলোতকৈ পৃথক?

সেয়েহে দেউতাই তেওঁলোকক ঈশ্বৰে কেনেকৈ মিচৰীয় বন্দনৰ পৰা তেওঁলোকক বিতৰণ কৰিছিল আৰু তেওঁলোকক আইন আৰু তাম্বু দিছিল তাৰ পুৰণি কাহিনী কৈছিল। তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল কেনেকৈ দৰ্জাৰ পোষ্টত থকা তেজে প্ৰথম পুৰুষসকলক ধ্বংসৰ পৰা ৰক্ষা কৰিছিল পৰী। এইটো এতিয়ালৈকে সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ নিস্তাৰ আছিল।

<https://goodandevilbook.com/>